

Neděle 9. 5. 2021 – 5. neděle po Velikonocích – Rogate (modlete se, proste) – Den matek

„Hospodina miluji; on slyší můj hlas, moje prosby, sklonil ke mně ucho. Po všechny své dny chci k němu volat“ (Ž 116,1-2).

Izajáš 66,9 – 13a **1. Samuelova 1,9 – 17** Jan 15,9 – 17

Dnešní 5. neděle po Velikonocích zvaná Rogate (modlete se, proste) má název podle liturgické tradice konat prosebná a kající procesí v tomto období (mezi 4. nedělí po Velikonocích a svátkem Nanebevstoupení Páně).

Dnes je také Den matek, který si připomínáme a slavíme jako projev úcty k matkám a mateřství. Den matek se slaví v mnoha zemích po celém světě v různé dny a vychází z různých tradic. Historické kořeny má tento den už ve starověku; např. ve starověkém Řecku se slavil svátek plodnosti a matek a byl spojen s uctíváním bohyně Rhey = Kybelé, matky bohů. Myšlenka mezinárodních a pravidelných oslav vznikla roku 1907 na počest Američanky Anny Reeves Jarvis (1864 – 1948), která bojovala za práva matek. O 5 let později – v r. 1912 vyhlásil tehdejší prezident USA Wilson první oficiální oslavu Dne matek na 2. květnovou neděli. U nás (v Československu) se začal Den matek slavit v roce 1923 – jeho propagátorkou byla Alice Masaryková (1879 – 1966). V době vlády komunismu u nás byl tento svátek, pocházející v novodobé historii z USA, záměrně zatlačen Mezinárodním dnem žen. Po roce 1989 se Den matek opět veřejně obnovil. /V některých zemích se oba svátky – MDŽ a Den matek – sloučily a slaví se zároveň./

Žena – matka byla odpradáva ve veliké úctě a vážnosti, měla zvláštní postavení v rodině i ve společnosti. Různé národy a kmeny (třeba staří Arabové) měly matriarchální zřízení (hlavou rodiny matka). Tyto stopy nacházíme i ve Starém zákoně, ačkoli biblická doba je patriarchální. Např. matka je ve SZ vládkyní stanu (Gn 24,67), často rozhoduje o sňatku svých dětí (Gn 24,55; Sd 14,2), někdy zásadně ovlivní budoucnost svých synů (Gn 27,5; 1S 1,11). Výchova dětí byla svěřena do jejích rukou; náboženství je u Židů podle matky. Podle Bible je úcta k oběma rodičům základem rodiny a příkazem Božím: „Cti svého otce i matku“ (Ex 20,12) je 5. přikázáním Desatera a současně *prvním* příkazem 2. desky Desatera, která určuje mezilidské vztahy.

Matka je v Bibli obrazem Boží lásky a péče i bezpečí, jak jsme o tom četli z proroka Izajáše. Radostný a pokojný život s Hospodinem je zde vyjádřen slovy:

„Budete sát nošeni v náručí, hýčkáni na kolenou. Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit, praví Hospodin“ (Iz 66,12 – 13). A na jiném místě: „Cožpak může zapomenout žena na své pacholátko, neslitovat se nad synem svého života? I kdyby některé matky zapomněly, já na tebe nezapomenu,“ říká Hospodin svému lidu (Iz 49,14 – 15).

Významné postavy (osobnosti) v Bibli jsou převážně muži. Ale najdeme tam i mnoho příkladných ženských postav, a také matek. Výzva dnešní neděle je **Modlete se, proste**. A současně slavíme Den matek. Spojení matky modlitebnice je nejvíce patrné na SZ Chaně, mamince kněze a proroka Samuela. Četli jsme o ní z 1. knihy Samuelovy. Jistě i jiné, dlouho bezdětné ženy, jako např. Rebeka (Gn 25,21), Ráchel (Gn 29,31) nebo NZ Alžběta (L 1,7) se modlily, aby mohly mít dítě. Chana ke svým úpěnlivým prosbám ještě přidává slib: „Jestliže mi, Hospodine, daruješ mužského potomka, daruji jej tobě, Bože, na celý život; břitva se jeho hlavy nedotkne“ (1S 1,11). Její prosba byla vyslyšena a ona splnila svůj slib. Chanin syn Samuel se stal Hospodinovým zasvěcencem, služebníkem = knězem a prorokem. Úžasné na příběhu Chany je skutečnost, že po Samuelovi se jí narodilo ještě dalších pět dětí – tři synové a dvě dcery (viz 1S 2,21).

Sestry a bratři, vytrvale se modleme, předkládejme Bohu své prosby a přímlyvy, s důvěrou mu vše odevzdávejme. A také mu děkujeme – za jedinečný dar mateřství, děkujeme za rodiče, zvláště za své matky, maminky. A jestli ještě máme tu možnost, vyjádřeme jim svou úctu, lásku, vděčnost.

A nezapomeňme na slova plná naděje a potěšení: „Jako když někoho utěšuje matka, tak vás budu těšit,“ říká nám náš Pán.